

Ковальська справа

Презентацію робили: Введенський Едуард та Селезень Артем

Розвиток ковальства

Виробництво заліза та його обробка методом гарячої ковки були відомі на землях сучасної України ще задовго до н. е., що значною мірою було зумовлене багатими покладами червоного і бурого залізняка та болотяних руд -на Закарпатті, Буковині, Галичині, Поліссі, Середній Наддніпрянщині тощо.

Вже у X–XI ст. ковальська майстерність досягла такого високого рівня, що деякі способи обробки заліза і технології виготовлення знарядь праці і предметів побутового призначення були такими, як відомі нам тепер.

Від Середньовіччя і пізніше ковалі і Україні були *постійні* і *мандрівні*. Останнім, а з сер. 2-го тис. це нерідко були цигани, селяни нерідко приносили своє вугілля, а платили здебільшого натурою. Постійні ковалі, ті що влаштовували стаціонарну кузню на селі. У XVII–XIX ст. такі влаштовувалися чи не в кожному українському селі. Це була невелика зрубна однокамерна хатина, обладнана горном, ковальським міхом, коритом (довбнею) і діжками з водою для гартування, стояком для підковки чобіт.

Ковальство у XIX-XXI

В XIX столітті художнє ковальство витіснила штамповка та лиття, але інтерес до нього повернувся вже в XX ст., коли було створено ковальське обладнання. Багато складних операцій стали механізованими, а це дозволило виготовлювати ковані вироби швидше та якісніше. Цей процес став набагато вигіднішим, тому ковалі стали переважно займатися художньою ковкою ексклюзивних виробів, наприклад, ковані перила, ковані ворота. Навіть зараз, у XXI ст., професія коваля не втратила своєї престижності. Ковані вироби користуються великою популярністю та вважаються актуальним трендом в інтер'єрі. Сучасна технологія ковальства виключає тяжку працю, оскільки майже всі етапи виробництва зараз повністю автоматизовані. Але високохудожні вироби, як і в давнину виготовляються за допомогою ручного молотка, ковадла, кліщів та горна.

Процес кування у давнину

Болотяна руда легко піддавалася обробці найпримітивнішими способами. Раніше процес кування відбувався таким чином: коваль брав шматок металу та розігрівав його в горні до червоного кольору (при 700-800°C). Потім розпечений метал брався кліщами та клався на кувадло. Після цього коваль бив по залізу молоточком, надаючи предмету потрібну форму. Часто у коваля був помічник – підліток, який виконував функцію молотобійця. Коли річ була викувана, вона кидалась у корито з водою, де проходило загартовування. Ковалі займались здебільшого виготовленням речей господарського призначення (молотки, лопати, ножі, сапи, замки, цвяхи, залізні ворота, сокири, ворота, огорожі) та зброї. Важливими видами ковальства також вважалась окова возів і підковка коней. У гуцулів було поширено бляхарство – виготовлення дрібних побутових речей і прикрас із кольорових металів. Ковалі вміли також плавити мідь та інші метали.

Ковальський

реманент

включає:

- коваadlo з конусом (*дзюбом*) з одного і приплюснутою *почвою* з іншого боку;
- маленьке коваadlo;
- молот дворучний;
- молот одноручний;
- молот-пробійник;
- рубило;
- зубило;
- лещата (або *щипці*);
- ножиці;
- розточка для копит;
- різні ножівки, ключі для нарізання гвинтів *тощо*.

Проблеми ковальства

Зараз найголовнішою проблемою ковальства є нестача ковалів – кваліфікованих людей, здатних до праці, бо у наш час ковальство відтіснили заводи та фабрики. Звісно зараз окремі люди можуть замовити, наприклад, красиву огорожу для свого саду, але все ж таки, на нашу думку, це не є прикладом масштабного виробництва у ковальській справі.

A night sky photograph featuring the Milky Way galaxy, which appears as a bright, multi-colored band of stars stretching across the upper portion of the frame. The stars are densely packed, with some appearing in shades of blue, purple, and orange. Below the galaxy, the dark silhouette of a mountain range is visible against a lighter, hazy horizon. The overall scene is dark and atmospheric.

**Спасибо за
внимание!**